

Kongressen i USA rensar upp i psykiatrin

– tunga namn faller som käglor

Nu börjar psykiatrin falla ihop som ett korthus när den amerikanska kongressen avslöjar den ena efter den andra av världens mest kända psykiatriker som rena bedragare. De har varit stöttepelare åt det psykiatriska luftsloppet och fått mångmiljonbelopp från läkemedelsindustrin för detta. Som i sin tur nu får betala mångmiljard belopp i skadestånd och böter. Dessa psykiatriker har haft ett enormt inflytande på psykiatrin över hela världen och direkt bidragit till den explosionsartade ökningen av tunga psykiatriska droger. Som nu

inte alls visar sig fungera – förutom med en mängd allvarliga biverkningar. Vi har samma situation i Sverige och dessa avslöjanden kommer likt ringar på vattnet att påverka situationen här inom en snar framtid. Psykiatrikerna har inte ens dragit sig för att droga ner spädbarn med tunga antipsykotika – med det *uttalade* syftet att öka försäljningen åt läkemedelsbolaget. Det är verkligen obehagliga saker som kravlar ut från den sten som kongressen nu lyfter på.

Det gungar rejält i den internationella psykiatrin just nu. Speciellt som de bolag som betalt ut miljontals dollar till dessa ”bossar” själva står inför ofantliga stämningar och skadeståndskrav från patienter, statsåklagare, försäkringsbolag, fackföreningar med pensionsfonder. Detta med anledning av de fantasipriser de tagit ut på sina piller som de rekommenderat till sådana som inte skall ha dem och för de skador dessa gett. Skador som läkemedelsbolagen absolut vetat om, men inte berättat. Faktiskt mörklagt.

Det handlar om tiotusentals dödsfall och mångmiljardbelopp i skadestånd. Eli Lilly, AstraZeneca, GlaxoSmithKline, Johnson & Johnson, Bristol Meyer med flera är inblandade. Eli Lilly fick först betala ut 1,4 miljarder dollar till 28 000 personer i skadestånd år 2008. Därefter sätta undan lika mycket till i skadestånd i början av 2009 som staten kräver dem inför en kommande rättegång. De hade medvetet marknadsfört sitt preparat Zyprexa till patient-

De här psykiatrikerna ligger bakom den våg av psykiatriska droger som översvämmat samhället det sista decenniet, även i Sverige. De har fått miljontals oredovisade kronor för det.

grupper som det inte är avsett för, vilket är olagligt. Även fackföreningar har startat en skadeståndsprocess mot Lilly.

AstraZeneca med sitt antipsykotika preparat Seroquel har 9000 stämningar med mångmiljardbelopp i kommande skadeståndskrav. Staten kommer även att stämna dem för illegal marknadsföring och kräva miljarder tillbaka. Det drabbar ingen fattig, AstraZeneca tjänar 36 miljarder kronor – om året – på Serequel. Eli Lilly har totalt tjänat över 300 miljarder kronor på Zyprexa.

Nå, detta är aktiebolag med enormt tryck på vinster. Etiken försvinner på vägen då inga enskilda personer hålls ansvariga. Men de som skriver ut drogerna? Hur kommer det sig att en hel läkarkår gått på de här myterna om de psykiatriska drogerna. De ser ju resultaten rakt framför ögonen. Patienterna går upp 30-40 kilo i vikt av dessa preparat, får diabetes och dör av hjärtproblem. Hundra-

tusentals fall av diabetes, tiotusentals dödsfall. En katastrof, långt, långt större än neurosedynskandalen. Det här handlar näst intill om massmord. Bolagen och psykiatrikerna vet om att preparaten dödar. De har bara mörklagt det, rekommenderat läkemedelsverk att inte sätta ut risk för självmord på etiketter, och då handlar det om medvetet vållande till annans död.

Det kallas sponsring men uttalas mutor.

På bara tre år har antalet fall av ”sponsring”, från läkemedelsbolagen, av presentatörer och föreläsare på årskongressen för American Psychiatric Association (APA) ökat med 300 procent. Annonser från fyra sidor i årsprogrammet år 2004 till hela 16 sidor i 2007 års programkatalog. Vissa talare var sponsrade av ett dussintal bolag.

APA är den mest tongivande psykiatriska föreningen i världen, utgivare av diagnosmanualen DSM (Diagnostic and Statistical Manual) som nu används av så gott som alla psykiatriker över hela världen. Diagnosibeln som rekommenderar psykofarmaka till så gott som alla de 374 mentala sjukdomar och störningar som räknas upp. Utan diagnos inga pengar. Det är därför vi idag ser den ena märkliga diagnosen efter den andra. Är man inte ”trotssjuk”, för att man säger emot sina föräldrar, lärare eller arbetsgivare, så lider man av ”lottosyndromet”, för att man inte vann på Lotto. Handlar man för mycket lider man av ”shoppingsjukan”. Är man blyg och förlägen lider man av ”social fobi” – en helt och hållet påhittad ”sjukdom”. Allt skall botas med psykiatriska droger. En enorm industri. Så stor att den övergår allt förstånd. Svindeln är för stor att greppas. Det är därför det har kunnat fortgå. Man tror helt enkelt inte det är sant. Det måste vara kritikerna som är tokiga.

Läkemedelsbolagen ”sponsrade” den konkursmässiga APA med uppemot 100 miljoner kronor på 1950-talet för att APA överhuvudtaget skulle få till stånd DSM. Pengar som de med råge fått tillbaka. DSM blev en ”hit”. Nu kunde man sluta med flummet och ”analysen” och leka riktiga läkare med ordentliga diagnoser, tyckte man inom psykiatrin. Nu skulle man satsa på evidensbaserad nerdrogning. Allt udda beteende ringades in och klassificerades som en mental sjukdom eller störning, med statistiskt nummer och namn. En fantastisk affärsidé. Att det inte fanns någon veten-

skap bakom bekymrade dem inte. Diagnoserna röstades fram med handuppräckning på slutna möte inom APA.

Diagnosen ”den självupppoffrande kvinnan” kom till under en fisketur med grabbarna i APA:s styrelse och röstades senare igenom. Man fick ta tillbaka den när kvinnorna gjorde uppror och krävde en liknande för dominanta män. Den röstade inte igenom. Homosexualitet röstades också fram som en sjukdom. När den militanta bögglobbyn i USA agerade fick man ta tillbaka den. Försök det med aids, cancer eller diabetes.

I Sverige har professor Ottosson bidragit med diagnosen *depersonaliseringsderealisationssjukdomen*. Vad den betyder? Tja, säg det, men den säger nog mer om psykiatrin än patienterna.

Ekonomiska superkopplingar

New York Times rapporterar i artikeln ”Psychiatry Handbook Linked to Drug Industry” i mars 2008 att mer än hälften av alla psykiatriker som jobbar med nästa upplaga av diagnosibeln (DSM-V) har kopplingar till läkemedelsindustrin.

Men det skall bli värre.

100 procent (100 %), det vill säga, ALLA, varenda en, inga undantag, av de psykiatriker som arbetar inom arbetsgruppen för så kallade neuropsykiatriska störningar, depressioner och schizofreni, för psykiatris diagnosmanual, DSM, har finansiella kopplingar till läkemedelsbolag vars psykofarmaka de förespråkar. Utan att redovisa detta. De är alltså mutade kan man säga. Man kunde lika gärna låta läkemedelsbolagen utforma DSM, vilket många experter även hävdar att de gör – på fullt allvar. Alla diagnoser inom denna avdelning, som räknas som den viktigaste, skall behandlas med antidepressiva medel eller antipsykotika. (<http://www.psychconflicts.org/>)

Alla dessa ekonomiska kopplingar har orsakat en skyhögt ökning av psykiatriska diagnoser, inklusive en sjufaldig ökning av ”bipolära” diagnoser de sista 13 åren, enligt en undersökning som gjordes år 2007. För att inte tala om försäljningen av psykiatriska droger till en grad vilket närmast hotar statsbudgeten i flera länder.

Psykiatriker som fått 5000 dollar (35 000 kr) av tillverkarna i ge-

nomsnitt, har skrivit ut tre gånger så många recept på antipsykotika än de som inte fått lika mycket. Mellan år 2000 och 2005 ökade utskrivningen av antipsykotika till barn med 900 procent i USA, varje psykiatriker belönades med i genomsnitt 1750 dollar av ett läkemedelsbolag (New York Times 10 maj 2007). Vi måste inse att det är staten, alltså vi medborgare, som betalar merparten av de psykiatriska drogerna. I USA sker det genom Medicaid och Medicare. Men nu börjar de spricka. De nya neuroloptika som idag kallas antipsykotika är tio gånger dyrare än de gamla, som i sin tur var mycket dyra.

Gigantiska kostnadsökningar

De nya antipsykotika kostar USA över 10 miljarder dollar per år (ca 82 miljarder kronor). Som jämförelse kan sägas att Sveriges totala kostnader för alla mediciner är ca 28 miljarder per år.

Antidepressiva medel är ännu kostsammare, i och med att det finns ett större kundunderlag – som dessutom ökar hela tiden! Sedan Prozac registrerades i USA 1988 har försäljningen vuxit från 800 miljoner dollar 1991 till närmare 12 miljarder dollar år 2005. 150 miljoner recept på antidepressiva medel skrevs ut år 2004. Man tror att en av 20 vuxna amerikaner använder dem nu. Skattebetalarna står för den absolut största kostnaden. (Källa: IMS Health)

De ekonomiska vinsterna för läkemedel är enorma. Kostnaderna för allmänheten döljs genom att de betalas med skattepengar. Här kommer en redovisning av årskostnaderna för en enda patient och företagets del för respektive psykofarmaka per år enbart i Sverige:

- Strattera (adhd) kostar ca 10 000 Kr/år.
Företagets del ca 9400 Kr.
- Concerta (adhd) kostar ca 7000 Kr/år.
Företagets del ca 6600 Kr.
- Zyprexa (antipsykotika) kostar ca 16 000 Kr/år.
Företagets del ca 15 300 Kr.

För varje patient som sätts på Strattera får skattebetalarna punga ut med 800 kronor till Lilly – per månad; för varje person på Zyprexa 1300 kronor per månad.

Robert Whitaker, författare till den bästsäljande boken, Mad in America, räknade ut kostnaderna för sjukförsäkringarna på grund av psykiatriska diagnoser i USA, samt kostnaderna för psykofar-

maka. Han valde utgångsåret 1987 då det första SSRI-medlet, Prozac, släpptes ut på marknaden. Sammanlagt fann han att:

- Under 1987 fick 3 505 000 människor pengar från sjukkassan på grund av en mental störning eller sjukdom.
- År 2002 hade siffran ökat till 5 770 000 människor, alltså en ökning med omkring 150 000 människor per år.

Kostnad för de psykiatriska drogerna:

- 1987 uppgick kostnaderna, enbart för de psykiatriska drogerna, till en miljard dollar.
- 2002 var kostnaderna 23 miljarder dollar (173 miljarder kronor). 23 gånger högre, 2300 procents ökning! Och fram till idag har de stigit ofantligt, troligen med 50 procent, för det var i början av 2000-talet den verkliga boomen startade.

I maj 2008 yttrade sig dr Daniel J. Carlat, biträdande professor i psykiatri vid Tufts University: *”Vårt fält har i sin helhet blivit uppköpt av läkemedelsbolagen; detta inkluderar diagnoser, rekommendationer för behandling och de nationella mötena.”*

Idag vidareutbildar läkemedelsbolagen så gott som alla läkare. *”Men det är ingen utbildning”,* säger dr Marcia Angell, föreläsare i social medicin på Harvard Medical School och tidigare redaktionschef på ansedda New England Journal of Medicine: *”De säljer mediciner. Men eftersom folk är skeptiska till allt som kommer direkt från dem så börjar de alltmer agera bakom scenen och låter andra tala för dem genom expertpaneler, anhörig- och patientföreningar och politiska aktionsgrupper.”*

Psykiatrin och läkemedelsbolagen kör ut stora kampanjer, ofta via patient- och anhörigföreningar, om hur dåligt våra barn mår, och hur många som egentligen är sjuka, fast det kanske inte märks (dolda sjukdomar), etc. Läkemedelsbolaget Eli Lilly hade under bara de tre första månaderna 2007 sponsrat 495 olika organisationer med 11,8 miljoner dollar (ca 80 miljoner kronor).

De får snabbt igen dessa satsade pengar. Eli Lilly satsade t.ex. hårt på att få Strattera godkänd i Sverige. Man investerade en miljon i patientföreningen Attention i syfte att denna förening ska sälja idén om ”långa köer” och ”mer resurser till utredning och medicinsk behandling av ADHD”. Och de har verkligen gjort skäl för sitt bidrag. I alla medier har denna ”slogan” gått som följetong

Det finns absolut inga drogköer längre. Närmare 15 000 barn får idag ADHD-droger (april 2009) – mot kanske 3-4000 när de började sin betalda kampanj.

Kongressen sätter stopp

Men nu har det gått för långt. Kongressen sätter ner foten. Och precis som med gangstern och massmördaren Al Capone så fälls psykiatrikerna för ekonomiska oegentligheter. Psykiatrin kostar alldeles för mycket men ger inga resultat. Det blir mer diagnoser och mer droger, folk blir bara sjukare (påstår psykiatrikerna själva). Och kränger mer och mer droger för bolagen. Kongressen i USA slår nu tillbaka och avslöjar den ena psykiatrikerna efter den andra. Senator Charles E. Grassley har varit den drivande kraften bakom avslöjandena av betalda psykiatriker. Det började sommaren 2008 då Grassley avslöjade att världens främsta barnpsykiatriker, Joseph Biederman, fått 1,6 miljoner dollar från sammanlagt 15 olika läkemedelsbolag. Därefter följde en våg av avslöjanden som fällde den ena psykiatrikern efter den andra. Alla hade fått mångmiljonbelopp för att förespråka läkemedelsbolagens droger. Och det är långt ifrån klart. Men från och med maj 2009 måste läkemedelsbolagen redovisa alla belopp över 500 dollar som de gett till läkare. Universitetet tillåter inte längre att läkarna får ta emot några som helst gåvor. Senator Grassley siktade in sig på psykiatrin, för här vet man att de mesta oegentligheterna finns.

Kriminell yrkeskår

Det är kanske lite chockerande men vi har blivit lurade av en yrkeskår som förmodligen toppar ligan över de mest psykiskt störda och till och med de mest kriminella av alla yrkeskåror. Och bland de högskoleutbildade så slår de definitivt rekord, både enskilt och som yrkesgrupp. Sammanlagt 1419 psykiatriker har dömts och hamnat i fängelse (januari 2008) för kriminella aktiviteter. KMR har varit behjälpliga med att avslöja många av dem (www.psychcrime.org). Bedrägerierna är enorma, kriminaliteten chockerande.

Senator Charles E. Grassley har varit den drivande kraften bakom avslöjandena av betalda psykiatriker.

Den 26 augusti 1993 gjorde FBI sin största razzia i USA någonsin när 600 federala agenter i en samordnad aktion samma dag ”stormade” ett stort antal privata psykiatriska sjukhus. Man ville veta om det låg brott bakom de skyhöga kostnaderna. Och det gjorde det. Följande år fick en privat sjukhuskedja betala 375 miljoner dollar i böter till det amerikanska justitiedepartementet. Till slut tvingades de även att göra upp i godo i rättsfall som innehöll krav på 740 miljoner dollar. Denna skandal ledde till en dominoeffekt där ett stort antal privata vinstdrivande psykiatriska sjukhusföretag fick betala miljontals dollar i återbetalningar, böter och förlikningar. Många fick läggas ner.

KMR i USA (CCHR) hade varit FBI behjälplig med information och var faktiskt de första som fick pressmeddelandet via fax om FBI:s största razzia någonsin. TV4 i Sverige visade senare en dokumentär om

dessa missförhållanden. I Texas hade då redan 18 mentalsjukhus stängts på grund av bedrägerier mot både patienter och försäkringsbolag. Pengar hade bland annat använts till swimmingpooler och privathus för personalen. Patienterna hade inte fått del av dessa pengar (ungefär som i Sverige, Miltonpengar hade använts för kryssningar och resor i namn av utbildning). Tusentals tonåringar, barn och familjer hade däremot lagts in för psykiatrisk behandling som de inte var i behov av. Det förekom att patienter kidnappades till de psykiatriska klinikerna och att de sedan kastades ut på gatan, bokstavligen, när försäkringen upphörde att gälla, vanligen efter 28 dagar. Ambulansmän fick provision för varje patient de transporterade till de privata sjukhusen. Nya ”patienter” jagades under biljakter på gatorna av dessa ”prisjägare”. En ung pojke drogs ur bilen som kördes av den chockade mamman och forslades till ett privat psykiatrisk sjukhus i Texas där han drogades ner totalt. Mamman kände inte igen honom när han långt senare släpptes ut. Det var denna händelse som ledde till att härvan nystades upp.

Senator Grassley visste med andra ord vad han gjorde när han gick på psykiatrikerna. Här presenterar vi några av världens främsta psykiatriker – psykiatriker som skall vara ansvariga för samhällets mentala hälsa:

Nyvalde ordföranden för världens mäktigaste psykiatrförbund.

Den nyvalde ordföranden för amerikanska psykiatrförbundet år 2009, APA, Alan Schatzberg, ertappades med byxorna nere när Senator Grassley avslöjade att Schatzberg undanhållit över 6 miljoner dollar i konsultarvode och aktieintäkter från läkemedelsbolag mellan år 2000 och 2007. APA är det mest inflytelserika psykiatrförbundet i världen. Han hade bland annat fått pengar från ett läkemedelsbolag vars produkter han samtidigt höll på att undersöka. Schatzberg fick avgå som ordförande för den psykiatriska avdelningen vid Stanford University. Han fick också avgå som det prestigefyllda National Institute of Health:s (NIH) förste undersökare i ett stort forskningsprojekt.

Fadern till ADHD-diagnosen fälld

Främst är dock kanske Joseph Biederman, världens mest kända och inflytelserika barnpsykiatriker, fader till ADHD-diagnosen men främst den bipolära diagnosen av små barn (även spädbarn). Biederman är upphovsman till den explosiva ökningen av mycket tunga antipsykotiska preparat till barn världen över. Idag får även ADHD-barn antipsykotika, med diagnostillägget "bipolär light". Flera små barn har dött av dessa preparat.

Han har skrivit och publicerat över 650 olika artiklar. Biederman är både kompis och samförfattare med Christopher Gillberg. Han sitter (satt) på Harvard-universitetet vilket gör hans inflytande långt större. Något som tydligen gått honom på hjärnan. När han i våras blev inkallad till (nytt) rättegångsförhör svarade han på frågan vem som står över honom som full professor på Harvard med "Gud". När förhørsledaren förvånat upprepade frågan, svarade han "Gud" igen. Kritikerna är inte på samma nivå som honom, har han sagt som svar på kritiken. Under rättegången kom det fram att Biederman utlovat ett läkemedelsbolag resultat före studierna – i uttalat syfte att främja försäljningen.

Rättegångsprotokoll som New York Times tagit ut och publicerat (2008-11-24) visar att Biederman i hemlighet övertalat läkemedelsföretaget Johnson & Johnson att starta ett forskningscenter vars främsta mål skulle vara att "*främja de kommersiella målen för J & J*". Johnson & Johnson tillverkar det antipsykotiska medlet Risperidone (Risiperdal i Sverige). Biederman blev alltså frontfigur i Johnson & Johnsons marknadsföring med det uttalade syftet: "*för en mer vidspread användning av mediciner hos barn*". Biederman var drivande bakom detta center och i ett e-mail till J&J skriver han att syftet med detta center är att "*generera och sprida data som stöder användningen av Risperidone*".

Han har också avslöjats som spökskrivare åt J&J. Dokument som New York Times tagit ut visar att Biederman närmast blivit "ursinnig" när han inte fick 280 000 dollar från J&J för ett forskningsprojekt, och att en anställd var "allvarligt rädd för konsekvenserna".

Detta har alltså varit världens mest kända barnpsykiatriker! Hur är då resten?

Senator Charles E. Grassley i Kongressen, som är den drivande kraften bakom alla avslöjanden, avslöjade sommaren 2008 att Biederman fått 1,6 miljoner dollar (13 miljoner kr) från sammanlagt 15 olika läkemedelsbolag. Troligen har han fått mycket mer. Skandalen hamnade på förstasidan på New York Times. Det går inte med ord att förklara vilket inflytande han haft på barnpsykiatrik världen över. Om hans forskning faller, faller hela dagens barnpsykiatrik. Hela ADHD-industrin världen över med den exempellösa nerdrogningen av barn med amfetamin och antipsykotika är han ansvarig för (tillsammans med Gillberg i Sverige). Även Biedermans mycket kända kollega Wilens missade att redovisa 1,6 miljoner dollar, medan kollegan Spencer bara missat 1 miljon dollar.

Tack vare dessa avslöjanden så har FDA i USA nyligen påbörjat en undersökning av psykiatris nerdrogning av barn, och det är verkligen inte positivt – vare sig för Biederman eller Gillberg. I USA behandlas idag en stor del av alla ADHD-barn även med antipsykotika, psykiatris kraftigaste drog. Och det har spridit sig till övriga länder, däribland Sverige. Flera barn har dött.

Socialstyrelsen refererar till Biederman 60 gånger i sitt "Kunskapsdokument om ADHD-behandling", men även till hans betalda kollegor Wilens och Spencer. Om man tog bort dessa referenser finns det inget "Kunskapsdokument" kvar.

Chefernas Chef

Den tredje psykiatrikern som senator Grassley avslöjat (november 2008) är Charles Nemeroff. Han har beskrivits som ”Chefernas Chef” och ”den mest inflytelserika mannen” inom hela den internationella psykiatrin. Han är den mest citerade psykiatrikern i världen. Nemeroff har fått priser och utnämningar som sträcker sig flera sidor långt. Men nu ligger han riktigt illa till. Nu riskerar han att bli utsedd till psykiatrikern med den största intressekonflikten i historien. Den undersökning som görs av den amerikanska kongressen om ledande psykiatrikers otroliga finansiella kopplingar till läkemedelsindustrin har lett till att Nemeroff fått avgå som chef för den prestigefyllda psykiatriska institutionen på Emery University.

Den kritiske psykiatrikern David Healy har i många år varnat för farorna med Prozac (och andra antidepressiva SSRi-medel). Hans forskning visade att friska vuxna kunde bli självmords- och våldsbenäigna när de fick Prozac. Han har skrivit och publicerat ett antal artiklar i ämnet och hållit många föredrag. När han för ett antal år sedan mötte ”Chefernas Chef” i ett, som Healy beskrev det, ”very scary meeting” blev han hotad med att hans karriär skulle vara över om han fortsatte att berätta om sina resultat. Nemeroff gjorde det klart för Healy att om han fortsatte att publicera resultat som kunde skada läkemedelsindustrin – speciellt Eli Lilly – så skulle han få uppleva att dessa personer var hänsynslösa och kunde gå långt i att göra livet svårt för akademiker som publicerade artiklar som kopplade ihop självmord med Prozac.

Senator Grassleys undersökning har visat att Nemeroff privat fått 2,8 miljoner dollar (23 miljoner kr) av läkemedelsindustrin under åren 2000-2007; Nemeroff har varit konsult åt 21 läkemedelsbolag och utrustningstillverkare. Han har skrivit över 850 artiklar och varit redaktör för tidskriften Neuropsychopharmacology. Nemeroff hade även fått 3,9 miljoner dollar av federala National Institute of Health (NIH) för att göra en undersökning på psykiatriska preparat som GlaxoSmithKline (GSK) tillverkar. Nemeroff har varit GSK:s egen lilla hustomte som åkt kors och tvärs över land och rike för att hålla föredrag där han förespråkar GSK:s preparat, främst Seroxat. Mellan år 2000 och 2006 hade han fått 960 000

dollar från GSK, men bara redovisat 35 000 dollar till NIH. Det gör man inte ostraffat. NIH drog tillbaka en forskningsdonation på 9,3 miljoner dollar till Emery universitetet – och Nemeroff föll som en fura. (NYT 2008-11-22)

Hur detta har påverkat Sverige

Det som är lika störande är att ordföranden för svenska psykiatrförbundet, Christina Spjut och chefredaktören i svenska Läkartidningen, Josef Milerad, i ett gemensamt uttalande i Läkartidningen försvarar och ursäktar både Biederman och Nemeroff. De tycker inte det var så farligt.

Spjut har varit aktiv med att föra in den bipolära diagnosen i Sverige, så hon är naturligtvis del och medskyldig till katastrofen. Milerad gör inget annat än försvarar både läkare och läkemedelsbolag.

Det pågår en rent vansinnig överdiagnostisering och medicinering av barn med extremt tunga droger idag. Vet inte psykiatrikerna vad som är fel på barnet så är risken stor att det får diagnosen ”bipolär light” – och antipsykotika.

I följande citat från psykiatriker Gunilla Olsson, en av Sveriges främsta förespråkare för psykofarmaka, kan vi se hur Biedermans push på droger till barn influerat Sverige: *”Biedermans grupp har gjort studier med flera atypiska neuroleptika [antipsykotika] som verkar fungera förvånansvärt bra för dessa ... barn.” ... ”Barnpsykiatrisk forskning har nu fokus på bipolär sjukdom.”*

Tack vare Biederman och svenska medlöpare som gör dessa uttalande är det 2200 barn i Sverige som får psykiatris allra tyngsta droger. De som man förr gav psykotiska och schizofrena vuxna.

En Lennart Hyland inom mentalhälsovården

En annan i raden av psykiatriker som Grassley avslöjat som bedragare är en ”Lennart Hyland inom mentalhälsovården”, en mycket inflytelserik psykiatriker vid namn Frederick K. Goodwin, dock inte lika godmodig. Alla i USA vet vem det är. Han har länge varit värd för det mycket populära radioprogrammet ”The Infinite Mind”. Programmet som haft en lyssnarskara på mellan en halv och ända upp till en miljon människor och som fått över 60 jour-

nalistpriser under 10 år. Det har kallats ”Radions mest hyllade och lyssnade på program för hälsa och vetenskap.” Inte längre, programmet lades ner när Goodwin nyligen avslöjades av Grassley att ha fått minst 1,3 miljoner oredovisade dollar mellan år 2000 och 2007 från GlaxoSmithKline (GSK) för 480 olika föredrag. Han

får 2500 dollar av för varje föredrag han håller för GSK om depression och bipolär störning, om han nämner deras preparat. Han har även fått pengar från AstraZeneca, Solvay, Pfizer, Lilly, Bristol-Mayer och Novartis. (Congress records <http://frwebgate.access.gpo.gov/cgi-bin/multidb.cgi>)

Goodwin som tidigare varit chef för prestigefyllda National Institute of Mental Health (NIMH) och en av världens mest kända psykiatiker har varit flitig förespråkare för de droger som dessa bolag tillverkar. Ingen har fått reda på att han fått pengar för detta.

New York Times skriver (2008-11-21):

”Dr Goodwins radioprogram har ofta berört ämnen som är viktiga för de kommersiella intressen hos de företag för vilka han konsulterar. I ett program som sändes den 20 september 2005 varnade dr Goodwin för att barn med bipolär störning som lämnades obehandlade kunde få hjärnskador, ett i sig mycket kontroversiellt uttalande. ’Men som vi kommer att få höra idag,’ lugnade dr Goodwin sin lyssnarkrets, ”modern behandling – humörstabiliserare i synnerhet – har visat sig vara både säkra och effektiva för bipolära barn.’”

Samma dag betalade GlaxoSmithKline (GSK) dr Goodwin 2500 dollar för att han skulle hålla ett PR-föredrag för GSK:s ”humörstabiliserande drog” Lamictal, vid Ritz Cariton Golf Resort i Naples, Florida. Faktum är att GSK betalade dr Goodwin 329 000 dollar under samma år för att han skulle förespråka Lamictal, underlag som Kongressen krävt att få av GSK, vilket dr Goodwin i sin tur inte sagt ett ord om.

Dr Goodwin hävdade att han redovisat för programledaren, Bill Lichtenstein, att han tagit emot pengar från GSK, något som Lichtenstein förnekar, ”Det skulle vara ett brott mot vår överenskommelse.”

Dr Goodwin var mycket mån om sitt rykte. I radio sade han: ”Jag måste vara försiktig ... om jag säger något som helt enkelt inte är sant kan det skada min karriär ... Om man är ... del av etablissemangen i den position jag är så måste man vara mycket noga med att hålla sig till sanningen.”

Nå, sanningen tycks vara tånjbar i proportion till vederlaget för dessa herrar. När han var värd i radioprogrammet ”Prozac Nation: Revisited” introducerade han programmet med följande ord: ”Som ni kommer att höra här idag, så finns det inga trovärdiga vetenskapliga bevis som länkar antidepressiva medel till våld eller självmord.”

Med i programmet fanns fyra ytterligare experter på antidepressiva medel som ivrigt nickade med Goodwin. All oro över antidepressiva medel var överdrivna, menade de samstämmigt i programmet som troligen hade upp till en miljon lyssnare över hela USA. Goodwin nämnde på intet sätt att alla fyra, inklusive han själv var flitiga mottagare av pengar från läkemedelsbolag som tillverkar antidepressiva. Inte heller nämnde Goodwin att själva programmet sponsrades av Eli Lilly som tillverkar Prozac. Han nämnde inte att en av deltagarna, samt han själv, var med i styrelsen för Center for Medicine in the Public Interest, en grupp som startades av industrin och får majoriteten av sina pengar från dem. CMPI fick 1,4 miljoner dollar år 2006 och spenderade 200 000 dollar av dessa för att påverka media genom en stor konferens, en blog, annonser i större media och multimediala. Inte heller att den tredje deltagaren, en professor från UCLA, hade fått flitiga bidrag från Lilly, Pfizer och Novartis. Den fjärde gästen var tidigare president för amerikanska psykiatriförbundet och tjänade som PR-person för både GSK och Pfizer.

Alla deltagarna presenterades som prominenta akademiker – inte ett ord om intressekonflikter och pengar från läkemedelsbolag vars preparat de försvarade i radion.

Samma vecka som programmet sändes fick dr Goodwin 20 000 dollar från GSK, vars undanstoptrade studier helt klart visade att deras antidepressiva preparat Paxil/Seroxat ökade självmordsbenägenheten – sex gånger!

Toppsykiatriker fick stiga ner

I april i år fick psykiatriker Marty Keller avgå som chef för Brown Universitys psykiatriska avdelning. Han har varit (obs tempus) en av de tio största inom psykiatin. På alla sätt och vis. En undersökning av U.S. Senate Finance Committee visade nämligen att Keller var en nyckelperson i GlaxoSmithKlines (GSK) studier av sitt antidepressiva medel Paxil (Seroxat). Deras absolut främsta storsäljare. En av anledningarna till framgången var just Martin Keller. Han ledde en numera ökad studie som publicerades i Journal of the American Academy of Child and Adult Psychiatry år 2001. Det var startskottet till en säljvåg av Paxil av sällan skådat mått. Tsunamin nådde även Sverige. Expressen hade hela löpsedeln full med krigsrubriken: ”400 000 svenskar lider av framtidspanik”. Det framkom senare att de bara lyft fram GSK:s pressrelease och att botemedlet skulle vara Seroxat.

I studien skrev man att Paxil var ”allmänt väl tolererad och effektiv vid [major] depression hos ungdomar”. Det framkom senare att läkemedelsbolaget hade skrivit artikeln och Keller bara skrivit under. Det framkom även att resultaten var katastrofala med mängder av självmordsförsök och självmordsfall bland unga. Självmordrisken ökade sex gånger med Paxil/Seroxat. När svenska psykiatriker kom hem från det 159:e årsmötet för American Psychiatric Association (APA) år 2006 skrevs det en pamflett av några kända svenska psykiatriker (bl. a. Jan Wålinder) som varit där. Så här lät det när de kom hem:

”En av de ledande klinikerna och epidemiologerna i USA Martin B. Keller, Brown Medical School, Providence ledde förhandlingarna. Tillsammans med Jules Angst, Zürich representerar hans forskning något av det bästa vi har när det gäller kunskapen om långtidsförlopp på detta område (depression).”

Keller är citerad i var och varannan publikation om depression världen över. Och då skall man veta att nedanstående redan var känt – och publicerat av KMR i Sverige redan 2005, under rubriken: **Kriminella psykiatriker har förstört tilltron till medicinsk forskning**

¶¶ I januari 1999 ålades Brown University i Boston att betala tillbaka 300 170 dollar av skattebetalarnas pengar efter en tre års lång undersökning av Riksåklagaren i USA. Detta med anledning av psykiatriska undersökningar som aldrig utförts.

I en uppföljning som gjordes av Boston Globe ett halvår senare avslöjades ett mysigt litet förhållande mellan Browns chefspsykiatriker, Martin Keller, och läkemedelsindustrin. Keller fick över 500 000 dollar (ca 4 miljoner kronor) årligen från läkemedelsföretag som tillverkar antidepressiva medel som han ”hyllade” i en serie medicinska forskningsartiklar.

Det framkom att Keller tjänade 842 000 dollar år 1998 som chefspsykiatriker. Mer än hälften av dessa pengar kom från världens största psykiatriska läkemedelsföretag, såsom Pfizer Inc., Bristol-Myers Squibb, Wyeth-Ayerst och Eli Lilly vilka alla tillverkar de antidepressiva medel han ”hyllade”. Medlen var bland andra Zolof, Serzone och Effexor; medel som nu bannlysts i Storbritannien och flera andra länder då det visat sig att de framkallar självmord hos barn och ungdomar.

I Kellers artiklar som publicerades i kända medicinska tidskrifter världen över stod det i glödande ordalag att de nämnda medlen var mycket effektiva vid depressioner och att människor med depressioner – helt enkelt inte fick tillräckligt mycket antidepressiva medel. Han kallade resultaten av sin forskning (vilket inte ens utfördes i många fall) ”synnerligen häpnadsväckande”. Keller fick miljonbelopp för att skriva detta. Många häpnade också när de fick reda på sanningen.

Urholkningen av den etiska standarden inom den medicinska forskningen är resultatet av sådana psykiatriker som Martin Keller som säljer sig för pengar. Keller avslöjade inte alla sina finansiella kopplingar till tidskrifterna som han publicerades i, inte heller till Amerikanska psykiatrförbundet (APA) där han presenterade sina studier vid årskongressen 1999 och 1998, något som annars är obligatoriskt och t.o.m. strikt emot deras regler.

Flera etiker som tidningen Globe kontaktade menade att Keller ovanligt höga arvode, 556 000 dollar år 1998 och 444 000 dollar år 1997, utgjorde den mest allvarliga etiska konflikt de hört talas om. Larry Sasich, en forskare inom konsumentgruppen Public Citizen, sade: ”Offret i allt detta är patienten”.

Historien med Kellers etiska dilemma tog inte slut där. Under undersökningens gång visade det sig att den uppfinnesrika Keller, förutom att ha presenterat påhittade fakturor, vilket var vad han åtalades för, även hittade på extra resekostnader samt dubbel fakturerat läkemedelsbolag och akademiska institut för resor

han aldrig utförde. Vilket dock torde vara det minst allvarliga i sammanhanget – men samtidigt talar om vilken slags personlighet det rör sig om.

Ansvariga på Browns University ansåg dock inte att de hade några problem med Kellers ”ekonomiska arrangemang”. Kunde universitetets oförmåga att se intressekonflikten möjligen bero på att Keller dragit in tiotals miljoner dollar i medicinsk forskning – omkring 14,4 miljoner dollar från läkemedelsbolagen och 8,4 miljoner i statliga anslag från National Institute of Mental Health (NIMH)?

Men vad skall man säga om integriteten hos de som publicerade Kellers artiklar, i så kända tidskrifter som *Biological Psychiatry*, *the American Journal of Psychiatry*, *Journal of Clinical Psychiatry* och *JAMA*? Läkare som läser dessa artiklar har utan minsta tvivel blivit influerade av dem. Vi får hör ständigt läsa och höra referenser till dessa tidskrifter från svenska psykiatriker om hur säkra och effektiva de antidepressiva medlen är. Läkare över hela världen har efter att ha läst dessa artiklar därefter skrivit ut psykiatriska droger till miljontals människor som med största säkerhet skulle må långt bättre av terapi eller andra medicinska åtgärder.”

När Keller avgick under det senaste tumultet 2009, tackade rektorn för Browns universitet Keller med orden: ”Under dr Kellers ledarskap så har avdelningen bekräftats vitt och brett som en av de tio bästa psykiatriska avdelningarna i landet ... Låt oss tacka dr Keller för hans många fullbordanden och fina ledarskap som professor.” Man nämnde inte hans kriminella bakgrund. Brown universitet hade ju själva fått miljonbelopp tack vare Keller.

Populariserade antipsykotikan

De sista i raden av Grassleys avslöjanden är två psykiatriker på University of Texas, John Rush och Karen Wagner som bägge tagit emot oredovisade pengar från läkemedelsbolag samtidigt som de utförde forskning för NIH. Rush var även chef för TMAP, ett mycket kontroversiellt program som står för *Texas Medical Algorithm Program*. I princip så är det en lista på vilka psykiatriska droger man skall använda för speciella mentala sjukdomar. Man skall bara följa vissa steg – så vips kommer man fram till vilken drog man skall använda till vad. Det uppmärksammades först när CBS 42 noterade att drogerna i TMAP är de dyraste på marknaden, men har ingen vetenskapligt dokumenterad effekt. Delstaten Texas stämde

Johnson & Johnson på en miljard dollar år 2006 för falsk marknadsföring av Risperdal och för att ha ”vilslelett” TMAP. Som glatt lät sig vilsledas med Rush i täten. Hur mycket han fick är inte klart ännu. 17 andra delstater köpte sedan TMAP. På så sätt blev den nya och tio gånger dyrare antipsykotikan ”populäriserad”. Den botar dock inget – alls!

Medias roll

Kongressen riktar nu även in sig på medias roll. Hur kunde media i alla år förhårliga dessa psykiatriker och dessa droger som inte var bättre än placebo och på intet sätt botade något men hade förödande biverkningar? Gjorde man inte några undersökningar själva när man hörde om alla biverkningar, självmord och våldsfall som följde i spåren? Respekterade läkartidningar publicerade otroliga och sanslösa studier som skrivits av läkemedelsbolagen men signerats av betalda psykiatriker! Köpte man bara psykiatrins och läkemedelsbolagens PR och ihåliga förklaringar? Kunde man inte skönja ett mönster bland alla skolskjutningar, att så gott som alla gick på tunga psykdroger? Kopplingen är ju uppenbar. Dessa medel orsakar just psykoser, mani, aggressioner och självmordstenden- ser – det står på etiketten eller i bipacksedeln. Vad gjorde svensk media när den svenske skribenten Janne Larsson på egen hand avslöjade att upp till 86 procent av alla självmordsfall hade använt psykofarmaka strax före självmordet – och inga anmäldes till Biverkningsregistret? Jo, man höll helt tyst. Och hur kommer det sig att kritikerna av psykofarmaka och psykiatrin blir så våldsamt attackerade av media. Sitter media fast i samma plånbok som psykiatrin och Big Pharma? Det är frågor som Kongressen nu börjar ställa.

Tom Rosenstiel, chef för The Project of Excellence in Journalism, säger oroad till New York Times (som är en av de få media tillsammans med Boston Globe som vågat avslöja psykiatrin och Big Pharma) angående medias roll:

”This kind of thing is very damaging.”

– Peter Anstrin, april 2009

Redaktör för *KMR:s tidning* ”mänskliga rättigheter”